

אתה יגלה אליסון למי עוד?

האם יגלה אליסון למי עוד?

שילם שוחד בישראל?

העדות שימסור מרדכי אליסון ב-פרשת התביעה נגד אשר ידלן ושרה הרי עלולה להיות מהלומת-מוות לכמה

עד אליסון
האם ידבר?

ופייט הודיעו לי שעל-פי דעתם קיים ב"בנק לאומי" בשווייץ חשבון או חש-בנות - בלתי-ידועים שמתוכם שילם אליסון, שהיה בעבר מנכ"ל "סולל-בונה חוץ" שוחד לאנשים שונים.

העדות שמסר אליסון שופכת אור על דרך היווצרותו של החשבון הזה, שעד לגילוינו בפרשת ידלן לא היה לראשי "סולל-בונה" כל מושג עליו, וייתכן כי לולא הגילוי היה נשאר בבלות אליסון.

אליסון סיפר כי היה גם מנהל חברת "ריינולדס", חברה-בת של "סולל-בונה" שעבדה בעיקר במימון ממשלת ארצות-הברית בארצות אפריקה. "ריינולדס" עב-דה לעומק במדינה אפריקאית שבה הוגו חוקי מטבע-זר חמורים ביותר. סוחר-רים לבנוניים רבים נשארו תקועים במדינה זו עם מטבע מקומי שלא יכלו להעבירו לחו"ל. ל"ריינולדס" היו רישוי-נות להוצאת כסף זר, אך לא היה לה כסף מקומי. מנהל החברה במקום, אל-י-שע כהן, שהוא היום אזרח אמריקאי החי בניו-יורק (בדירתו לשעבר של אמ-נון ברנס, שבהגר בשעתו גם אשר ידלן), הצליח לחדש את רישונה של "ריינולדס" תודות לקשריו עם אנשי ה-אוצר באותה מדינה. הוא הציע לנצל את הרישיונות כדי להוציא מטבע זר עבור הלבנונים, ולהרוויח את ההפרש שבין המחיר הרישמי למחיר בשוק השחור.

אליסון פתח חשבון ב"בנק לאומי" בשווייץ, בז'נבה, שאליו הועברו ההפר-שים החשבון היה על שם "ריינולדס", ובעלי זכות-החתימה בו היו אליסון עצ-מו ושני עובדים נוספים בחברה, משה לוי ואלמלך לפטר, שלא ניצלו את זכות-החתימה מעולם. החשבון נפתח בשנת 1970, ובכספים שבו השתמשו ל-מטרות שונות של "ריינולדס".

עדות נוספת בתיק היא של אליהו פורט, שהחליף את אליסון כמנכ"ל ה-חברה-לעבודות חוץ-ינמלים. הוא סיפר כי שחה עם מנכ"ל "סולל-בונה", שרגא רוטמן, בניגריה, עת נודע לו על החש-בון ב"בנק לאומי" שממנו שולם לידלן. הוא התקשר עם מנכ"ל "בנק לאומי" בניו-יורק, אלעזר לרנר, שהיה אז בלונדון, וביקש ממנו כי ידאג ש"בנק לאומי" בשווייץ יראה לו את החשבון. לרנר עשה כן, וב-11.75.72 הם נפגשו עם מנהל-הבנק, שהראה את מיסמכי-החש-בון, שכללו העברה של 30 אלף דולר ל-"בנק הבינלאומי הראשון" בחיפה, ל-פקדת ה"הושע אליעזר", שותפה של שרה הרי בחברת-ביטוח.

עד כאן העדויות. אין ספק כי גילוי מיסמכי החשבון יחשוף פרטים חשובים על זהות מקבלי הכספים מן החשבון.

אישים נכבדים בישראל. במיסגרת ה-עדויות שגבתה מיטרת ישראל בשעתו נגד אשר ידלן בפרשה זו, הצחיר בעדותו דויד בלאו, עובד בכיר בחברה-לעבו-דות-חוץ-ינמלים של "סולל-בונה", ש-אליסון היה מנהלה: "קדמי, זיגל

פעילות מוגברת

בנתיבי-אוויר

דרום-אפריקאים

החברת-התעופה של דרום-אפריקה, "סא"א", הטיסה בשנת 1976 בקו תל-אביב-יוגוסלביה 18 אלף נוסעים, מהם 4,000 ישראלים. החברה מפעילה את הקו בשותפות עם "אל-על" החל משנת 1971, והיא מטיסה שלוש טיסות לש-בוע. המטוס שהיא מפעילה בקו הוא 707, אולם לעיתים קרובות מחליפים אותו ב-747, בגלל הביקוש הגדול לכר-טיסים.

המישרד הישראלי של החברה מוכר בארץ כרטיסים לקווים נוסעים, כמו מישראל לדרום-אפריקה דרך פאריס או לונדון. קו מבוקש נוסף הוא מתל-אביב לריו דרך פאריס ויוהנסבורג.

"סא"א" מדגישה כי היא חברת-הת-עופה היחידה שאינה עוברת מעל ארצות-ערביות בטיסות מאירופה לדרום-אפרי-קה, ומשום כך היא מבוקשת על-ידי ישראלים. קו מבוקש נוסף שלה הוא לאוסטרליה ישירות מדרום-אפריקה. ה-חברות האחרות חסות לאוסטרליה מ-אירופה, כמו "איר-פראנס" או "אלי-טליה", הונות בדרך בסינגפור או ב-ומבוי, תחנות שאינן בטוחות לישראלים.

החברה רכשה שישה מטוסי 747 עם גוף רחב, ועתה יש ברשותה חמישה-עשר מטוסים מסוג זה לעומת שלושה של "אל-על".

שעות נוספות במסגרת הכנסה

אריה גולדשטיין הוא רכז-חוליה בפקיד-שומה 3 במסגרת-הכנסה בתל-אביב ברחוב פרץ 3. בכל חודש הוא מגיש את כרטיס-העבודה שלו, כהוכחה לקבלת המשכורת. והנה, משכורתו גדולה בכל פעם באופן משמעותי, ממשכורת חבריו העובדים עימו. סודו של גולדשטיין: הוא רושם בכרטיס-העבודה שלו שעות נוספות בשבתות - דבר האסור על עובדי מסגרת-הכנסה האחרים. קשה לתאר כי גולדשטיין בא מדי שבת למישרד פקיד-השומה 3 לבדו, ועובד על התיקים שלו. קשה לתאר גם שנציבות שירות המדינה יודעת על כך. אולם כרטיס-העבודה שלו מוכיח בבירור, כי הוא רושם בו מיספר ניכר של שעות-עבודה בשבתות.

כך, למשל, בחודש מארס השנה נרשמו בכרטיסו השעות הנוספות הבאות, בשבתות: בשבת, ה-5 במארס, הוא עבד מ-17:39 ועד 19:44; בשבת ה-12 במארס,

עבד מ-18:54 עד 23:39. ב-19 במארס, שבת, הוא עבד מ-17:58 עד 23:24. בסך-הכל רשם לעצמו בשבתות 13 שעות נוספות שעליהן מקבלים 150% של השכר. גולדשטיין לא היה יכול להסדיר תוספות אלה ללא עזרת הממונה עליו, עימנאל דורנשטיין. כן חיב לדעת זאת גם העוזר-למינהל, דויד חרמון. חבריו של גולדשטיין טוענים כי גם בשנות-העבודה הרגילות אין הוא יושב במישרד ועובד. השעות הרשומות בכרטיסו, והמעידות על עבודה בשבתות, מעוררות תמיחה רבה.

פלוקסמן ידלן וכל השאר

מינות עבור אשר ידלן, על שם חיים גושן וטליה ליבני. כן סיפר כי משך מחשבונו של ידלן רבבות לירות, ש-אותן נתן מדי פעם לשליחים של ידלן, ביניהם מאיר פלוקסמן ואנשים בשם זלינקה וברקוביץ. כן הפקיד כספים בחשבונה של טליה ליבני. בנוסף, יש להביא בחשבון את העס-קות של רכישת ומכירת רכב עבור אשר ידלן בסיועו של מאיר פלוקסמן, שהיה רכז התחבורה של "תנובה", ואת החומר שיש בידי המיטרה על חשבונות ננירות-ערך של ידלן ופלוקסמן בניו-יורק.

הפירסומים בשופריה של ריבקה פלוקסמן בעיתונות יוצרים את הרושם כי השילטונות מתאנים לכיבוש תמימה. לכן, לבד מטענות המיטרה נגדה ונגד בעלה מאיר, שפורסמו באחרונה ב-עיתונות, כדאי לעיין גם בעדויות ש-ניגבו תוך החקירה נגד אשר ידלן. עורך-הדיון חיים גושן סיפר, בעדו-תו, כי הוא פתח כרטיס-לקוח עבור אשר ידלן על שם גוף הקרוי "יעוץ", וכי עבור גוף זה קנה ומכר הוא, גושן, ני-רות-ערך רבים. כרטיס-לקוח נוסף נפתח על שם בנם של הפלוקסמנים, אלון, שהחזיק באישור של ידלן לפעול בשמו גם בחשבונות-שלו. ניהולו של החשבון על שם אלון נעשה על-ידי אביו, מאיר. ברוקרה-בורסה זלצמן העיד, כי קנה

תפוזים רקובים בבלגרד

באותם הימים שבהם ניצחה מכבי תל-אביב בבלגרד, נמכרו בחנויות העיר תפוזים ישראלים. נראה כי מועצת-פרי-

החדר אינה מקפידה במיוחד על איכות הפרי שהיא שולחת. בעל החנות הנר-אית בתמונה קיבל ארגו של פרי ישרא-לי, וחלק ניכר מן התפוזים היה רקוב.